

dende regler samt oplyse, hvorvidt reglerne vil blive strammet?»

Svar (22/ 12 99)

By- og boligministeren (Ole Stavad, fg.):

For almene boliger gælder efter § 12 i Bygge- og Boligstyrelsens bekendtgørelse nr. 895 af 10. oktober 1996 om udlejning af almene boliger m.v., at boligorganisationen kan afvise boligsøgende til en almen bolig, hvis boligen vil blive beboet af flere end 2 personer pr. beboelsesrum.

I det private udlejningsbyggeri er det udlejerens der afgør, hvor mange personer der udlejes til.

Fælles for det private og det almene udlejningsbyggeri gælder den hovedregel, at lejeren ikke uden udlejerens samtykke må overlade brugen af det lejede eller nogen del deraf til andre end medlemmer af sin husstand, jf. lejelovens § 26, stk. 2, og § 79, stk. 2, i lov om leje af almene boliger. Overtrædes de nævnte regler kan udlejerens opsigelse eller ophæve lejeaftalen.

Fælles for begge typer af byggeri gælder under lejemålets beståen, at der ikke er lovbestemmelser om begrænsninger i husstandens størrelse. Lejeren afgør derfor selv, hvem der skal optages i husstanden.

Hvornår der er tale om en husstand afgøres efter en konkret vurdering.

»Overbefolkning« er ikke i sig selv en ophævelses- eller opsigelsesgrund. Udlejerens vil imidlertid kunne opsigelse lejeren, hvis der som følge af overbefolkningen foreligger en lovlig opsigelsesgrund som f.eks., at lejeren tilsidesætter god skik og orden eller vanrøgtter det lejede.

Min forgænger har tidligere undersøgt problemet med »overbefolkede« lejligheder. Undersøgelsen gav på det tidspunkt indtryk af, at der generelt set var tale om et meget begrænset antal.

Den aktuelle debat gør imidlertid, at jeg vil få undersøgt problemet igen med henblik på at vurdere, om der nu er behov for eventuelle løsningsmuligheder.

Spm. nr. S 906

Til justitsministeren (30/12 99) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»I hvilket omfang er det for nærværende muligt for tyrkiske statsborgere at erhverve dansk indfødsret og samtidig bevare det tyrkiske statsborgerskab?«

Svar (7/ 1 2000)

Justitsministeren (Pia Gjellerup, fg.):

Efter indfødsretslovens § 3 kan en udlænding, der er ustraffet, og som har haft bopæl her i riget i sammenlagt mindst 10 år, heraf sammenlagt mindst 5 år inden for de sidste 6 år, erhverve dansk indfødsret ved at afgive erklæring herom over for statsamtet. Erklæring kan afgives mellem det fyldte 18. år og det fyldte 23. år.

Ved erhvervelse af dansk statsborgerskab efter indfødsretslovens § 3 stilles der ikke krav om løsning fra det hidtidige statsborgerskab. De personer, der ikke automatisk mister deres hidtidige statsborgerskab ved erhvervelsen af dansk statsborgerskab, får derfor dobbelt statsborgerskab. Det gælder f.eks. for tyrkiske statsborgere.

Dansk indfødsret kan endvidere erhverves ved naturalisation, dvs. ved lov. De retningslinier, som Folketinget har fastlagt for meddelelse af dansk indfødsret ved naturalisation, fremgår af cirkulære nr. 90 af 16. juni 1999 om dansk indfødsret ved naturalisation.

Efter cirkulæret er det en forudsætning for naturalisation, at ansøgeren er indforstået med at give afkald på sit hidtidige statsborgerskab. Hvis ansøgeren ikke automatisk mister det hidtidige statsborgerskab ved naturalisationen, stilles der krav om løsning fra det hidtidige statsborgerskab som betingelse for erhvervelse af dansk statsborgerskab. Ansøgeren bliver således først dansk statsborger, når det er dokumenteret, at den pågældende er løst fra sit hidtidige statsborgerskab. Der stilles normalt løsningskrav over for tyrkiske statsborgere.

Der stilles dog ikke krav om løsning over for personer med flygtningestatus her i landet. Der stilles heller ikke løsningskrav, hvis det er dokumenteret, at en ansøger tidligere har fået afslag på løsning, eller at den pågældende har gjort et seriøst, men forgæves forsøg på at blive løst fra sit hidtidige statsborgerskab. Endvidere